

DEMOCRATEN, D66 BLIJFT.

Vandaag is het dan zo ver. D 66 ja of nee.

Graag wil ik mijn visie geven over bepaalde zaken die D 66 hebben gedreven tot een zo belangrijk congres als vandaag gehouden wordt.

Het ligt niet in mijn bedoeling te gaan discussieren over politieke problemen welke van programmatische aard zijn, maar wel over de zuiver menselijke aspecten. Men kan moeilijk stellen dat een organisatie als een politieke partij de menselijke aspecten terzijde kan leggen.

Het falen van D 66 zit niet bij de kiezer maar bij D 66 zelf.

Zij heeft zich na de grote overwinningen in een overwinningsroes gestort en vergat daarbij dat ze een jonge partij was die nog moest bouwen.

D 66 is nu eenmaal een partij zonder grote historie en historie is belangrijk voor het voortbestaan. Men moet haar opbouwen.

De P.v.d.A. en de Christelijke partijen hebben zo'n historie en zullen voorlopig wel blijven bestaan. Hoewel de K.V.P. en de A.R.P. steeds meer geconfronteerd worden met een groep kiezers die het christen zijn niet meer zo snel verbinden aan een politieke partij (de indoctrinatie vanaf de kansel is over). De P.v.d.A. daarentegen zit vast in het zadel bij de vakbonden.

Ik had verwacht dat D 66 een partij zou zijn voor linkse groeperingen die zich nu niet direct socialist willen noemen en voor de liberalen die zich niet thuis voelen bij de erg rechtse V.V.D.

Inderdaad is D 66 even zo'n partij geweest maar na de beginsuccessen zijn de democratische beginselen wel wat al te erg aangetast door mensen die dachten dat alleen zij gelijk hadden. Het is niet fair om de kiezer iets te verwijten, wij moeten de hand in eigen boezem steken.

In de partij werden kampen gevormd door mensen die dachten dat zij wisten wat democratie was. Het uitvoeren van dat democratisch denken kwam er dan wel op neer: VERKONDIG JE IDEE EN STOP JE OREN GOED DICHT ZODAT JE EEN ANDER NIET HUORT. Persoonlijke motieven gingen een rol spelen, die veel blinde paarden maakten en D 66 rechtstreeks het graf in hielpen. Dit werd veroorzaakt doordat de volgende punten uit het oog werden verloren:

- a. Zij vergaten dat de kiezer van D 66 van een andere partij gekomen was. Deze kiezer hoopte een nieuwe thuishaven te vinden maar was nog niet in hart en nieren D 66 aanhanger. Hij kon nog terug.
- b. Onze kiezers verwachtten een partij waar je met elkaar kon discussieren, van welke richting je ook was, zonder dat er koppen vielen.

Doch D 66 heeft zich in een positie laten manoevreren die voor zo'n jonge partij gevaarlijk was. Het leuke of het tragische hiervan is echter, dat de mensen die hiervoor gezorgd hebben nu willen dat D 66 op houdt te bestaan. Dit getuigt wel van korte adem. Zij die er voor verantwoordelijk zijn dat D 66 niet meer de partij is die het was, trekken hun handen terug omdat er in de komende tijd toch geen eer meer te behalen is. Zij willen zonder hun gezicht te verliezen naar een andere partij.

Indien het congres niet in een stress toestand verkeert, blijft D 66 bestaan.

Laten de mensen die vinden dat D 66 moet worden opgeheven, dan maar opstappen.

D 66 (of D 74) kan dan beginnen aan een nieuwe opbouw.

Wel moet men dan voor ogen houden dat D 66 voorlopig geen regeringsverantwoordelijkheid draagt. Zij zal de eerste jaren oppositie moeten voeren waar en steunen wat zij nodig acht

Op die manier komen onze kiezers terug en het is geen schande de kiezer te bewerken want het is voor een goede zaak.

K.J.J. Corveleijn
Berkhout.